

РЕШЕНИЕ

№ 7357

гр. София, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5468** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на Заложна къща [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Д. против решение № ППН-01-362/2020 г. от 25.02.2021 г. на Комисията за защита на личните данни. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречието му с материално правните разпоредби. Твърди се, че монтирането на камера, условно означена с № 2, е осъществено пет години след монтирането на другите камери и същата служи единствено за охрана на заложната къща, нейния персонал и клиентите ѝ. Изтъква се, че охраняваният обект е с повишен риск от криминални атаки, поради което и поставянето на камери за охрана има превантивна функция от една страна, а от друга спомага за разриване на криминални деяния, осъществени не само по отношение на охранявания обект, но и по отношение на живущите във входа. Сочи се, че в случая охраната на обществения ред е с по-висока степен на защита отколкото личния интерес на заинтересованата страна, която е в личен конфликт с управителя на оспорващото търговско дружество. Още повече, че ниската резолюция на камерата не позволява идентифициране на преминаващите пред нея хора. Претендира се отмяна на оспореното решение.

Ответникът Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна М. П. К. изразява становище за неоснователност на жалбата. Изрично посочва, че камерата, условно означена с № 2, е поставена без изричното съгласие на Етажната собственост. Твърди, че монтирането на камерата не е довело до намаляване на престъпността в района. Моли за отхвърляне на жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба рег. № ППН-01-362/27.05.2020 г. на М. П. К. за незаконосъобразно обработване на лични данни чрез видеонаблюдение. Сочените в инициращия административното производство документ конкретни нарушения се изразяват в неправомерно монтиране на камери за видеонаблюдение на вход Г на блок 10,[жк], [населено място], в който М. К. живее. Изрично се изтъква, че камерите заснемат входа на блока, а не се използват само за охрана на намиращата се до входа заложна къща. Посочва се, че камерите са монтирани от собственика на Заложна къща [фирма]. Приложени са снимки, от които се установява разположението на помещението на заложната къща спрямо входа на блока.

С нарочно писмо на Заложна къща [фирма] е предоставена възможност да изрази писмено становище по жалбата. От управителя на търговското дружество е депозирано писмено становище № ППН-01-362#4/25.09.2020г., в което са изложени данни за влошени лични отношения между него и семейството на М. К.. Посочено е, че функционирането на заложната къща изисква монтирането на камери в съответствие с изискванията на Наредбата за дейността на заложните къщи.

С писма № ППН-01-362#3/16.09.2020 г. и № ППН-01-362#6/12.11.2020 г. инициаторът на административното производство е уведомен за образуването му и за депозираното от „Заложна къща [фирма] писмено становище.

С цел установяване изграждането на система за видеонаблюдение и нейните технически параметри, със заповед № РД-15-332/20.10.2020 г. на председателя на КЗЛД е наредено извършване на проверка от служители на КЗЛД. В хода на проверката е установено, че на адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] се намира жилищна сграда в режим на етажна собственост, състояща се от седем жилищни етажа и партерно ниво с търговски помещения. В едно от тези търговски помещения е разположена Заложна къща „БГ-К.“, стопанисвана от „Заложна къща [фирма]. По данни на управителя на търговското дружество, през месец декември 2013 г., с цел охрана е изградена система за видеонаблюдение, състояща се от четири камери и записващо устройство /DVR/, което се съхранява в помещението на заложната къща. През 2019 г. към системата за видеонаблюдение е добавена допълнителна пета камера, която именно е предмет на жалбата на М. К.. Констатирано е, че записващото устройство осъществява запис, който се съхранява за срок от около четиринадесет дни, като записите се изтриват по реда на осъществяването им. Достъп до изходящия образ на системите и записите има само управителя на „Заложна къща [фирма]-Б. Д., който освен до монитор за видеонаблюдение, намиращ се в заложната къща, осъществява и отдалечен достъп, посредством приложение, монтирано на мобилния му телефон. На обекта не се осъществява физическа охрана. Разположението и обхвата на монтираните камери, установени от проверяващите е както следва:

Камера № 1 е монтирана над входната врата на заложната къща и заснема подстъпа към входа ѝ, както и площта пред него;

Камера № 2 е разположена на предната фасада на проверявания обект до входа му и заснема подстъпа до него, както и подстъпа към вх. Г на жилищната сграда-етажна собственост. В обхвата на тази камера попада и част от улица, намираща се непосредствено пред жилищната сграда и прилежащия ѝ тротоар;

Камера № 3 е монтирана в преддверието на заложната къща и заснема входа ѝ от вътрешната страна;

Камера № 4 е разположена на тавана в дъното на търговския обект и заснема подстъпа от преддверието към вътрешността на помещението, както и част от самото помещение;

Камера № 5 е монтирана на тавана в срещуположния край на търговското помещение и заснема другата част от неговата вътрешност.

Категориите физически лица, чиито лични данни се обработват посредством изградената система за видеонаблюдение, установени в хода на проверката са: клиенти и посетители на заложната къща, случайно преминаващи по улицата и прилежащия терен граждани и живущите във вх. Г на бл. 10. Установено е, че така изградената система за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица, но няма възможност за тяхното лицево разпознаване.

При проверката не са представени доказателства за предприети организационни и технически мерки за защита на данните. Единствено е предвидена идентификация на потребителя на данните посредством име и парола в инсталираното на мобилния телефон на управителя на Заложна къща „БГ К.“ мобилно приложение. Не са представени и правила, процедури и т.н. документи, регламентиращи обработването на лични данни чрез изградената система за видеонаблюдение.

Проверяващите са установили, че на места до входа на заложната къща има поставени информационни табели, че обектът е под видеонаблюдение, които обаче не съдържат данни за администратора на лични данни и контакт за връзка с него.

Резултатите от проверката са обективирани в констативен акт №ППН-02-445/22.10.2020 г., към който е приложен съставен констативен протокол от 20.10.2020 г., подписан от управителя на търговското дружество и попълнения от него въпросник, както и снимков материал-дванадесет броя разпечатки на системата за видеонаблюдение и на изходящия образ от видеокамерите.

В административната преписка е приложена информация от [фирма] (л. 36 от делото), че четири от камерите са поставени при отваряне на заложната къща през декември 2013 г. Това са следните камери: една камера е монтирана над външната врата и три камери са монтирани вътре в помещението. През месец септември 2018 г. е поставена допълнително още една камера пред входа на заложната къща, която обхваща „лице дясна част вход изходните стълби на бл. 10 и цялата площадка и тротоар пред заложната къща“.

Комисията се е произнесла с нарочно решение, обективирано в протокол № 50 от заседание, проведено на 25.11.2020 г. за допустимост на жалбата, конституирала е страните и е определила дата за разглеждане на жалбата по същество.

На проведеното на 27.01.2021 г. заседание на Комисията жалбата е разгледана по същество.

На 04.02.2021 г., с №ППН-01-362/20/04.02.2021 г., от [фирма] е депозирана изработена и утвърдена Политика за защита на личните данни.

Въз основа на така проведеното административно производство, Комисията за защита на личните данни е издала решение № ППН-01-362/2020 г. от 25.02.2021 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявена за частично основателна жалбата на М. П. К. срещу [фирма], както следва: основателна по отношение на камера № 2 и неоснователна по отношение на камера № 1, камера № 3, камера № 4 и камера № 5. За нарушението по т. 1 на чл. 5, §1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента е разпоредено на [фирма] в двумесечен срок от влизане в сила на решението да съобрази операциите по обработване на лични данни, посредством камера № 2 с разпоредбите на Регламента, като за целта предприеме технически (софтуерни) мерки, които са възможни, и не извършва системно наблюдение на лицата, които живеят във вх. Г на жилищната сграда. На основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕО)2016/679 е разпоредено на [фирма] в двумесечен срок от влизане в сила на решението да съобрази операциите по обработване на лични данни с изискванията на ОРЗД и предприеме организационни мерки, като приеме политика, правила за обработване на лични данни, в която да опише видовете данни, които се обработват, правилата за достъп до тях, на кого и как се разкриват.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допуснат разпит на един свидетел. В показанията си И. А. А. посочва, че работи като частен детектив от 23 г. и с оглед осъществяваната от него дейност е посещавал Заложна къща „БГ-К.“, извършвал е оглед и е установил, че същата отговаря на всички нормативни изисквания за функциониране на заложна къща. Посочва, че визираната куполна камера, която гледа към входа на блока, е монтирана с цел охрана на заложната къща. Монтирането ѝ на това място се е наложило предвид спецификата на подстъпа към входа на блока, където от стълбището се образува чупка, която е без видимост и позволява на човек да се скрие.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Съобщението за постановеното решение е получено на 01.03.2021 г. (л. 57 от делото), а жалбата е подадена до административния орган по пощата на 15.03.2021 г. (л. 60 от делото)

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

КЗЛД е независим държавен орган, специализиран в защитата на лицата при обработването на техните лични данни и в контрола по спазването на [ЗЗЛД](#). Комисията изпълнява задачите по [чл. 57](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД](#), при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) и по [ЗЗЛД](#), комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, § 2, букви "а" - "з" и "й" от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с [чл. 83](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#), както и по глава девета. Следователно, когато Комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по [ЗЗЛД](#), като е осъществен неправилен достъп до негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, оспореният административен акт за издаден от компетентен орган, а именно: Комисията за защита на лични данни.

На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията е колегиален орган, който се състои от председател и 4-ма членове. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 27.01.2021 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали трима от членовете на комисията или 50% плюс един от състава на комисията. Решението е прието с мнозинство, като трите гласа са достатъчни по закон. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено и в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. То съдържа реквизити като: наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На заинтересованите страни са им връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и им е осигурена възможност да изразят становище по тях. Съгласно чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и с оглед правомощието си по чл. 12, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД, със заповед № РД-15-332/20.10.2020 г. на председателя на КЗЛД е разпоредена проверка на данните, изнесен в сезиращата жалба, резултатите от която са обективирани в нарочен констативен протокол, приобщен като доказателство в административната преписка.

Установените в хода на административното производство факти не се оспорват. В тази връзка следва да се приеме за безспорно установено, че в търговски обект: Заложна къща „БГ-К.“, стопанисван от „Заложна къща [фирма], с управител Б. Д., находяща се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] до вх. Г, е налице монтирана камера, условно означена в констативен акт №ППН-02-445/22.10.2020 г. под № 2, която е разположена на предната фасада до входа на заложната къща и заснема подстъпа към заложната къща и подстъпа към вх. Г на жилищната сграда-етажна собственост. В обхвата на тази камера попада и част от улица, намираща се непосредствено пред жилищната сграда и прилежащия ѝ тротоар. Същата заснема и предава на записващо устройство (DVR) информация позволяваща идентифицирането на посетителите на заложната къща, живущите във входа и случайно преминаващите по улицата и по прилежащия ѝ тротоар лица. Не е спорно и, че камерата е монтирана с цел охрана на търговския обект- заложна къща. В хода на административното производство не са представени доказателства за съгласие за монтирането на камера № 2, дадено от собствениците в сградата с режим на етажна собственост.

Според [чл. 4, т. 1](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни").

Физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 4, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Визираните норми обосновават извод, че видеонаблюдението безспорно представлява обработване на лични данни, когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява. Съдържащата се във видеозаписите от средствата за наблюдение информация за физическото лице, съставляваща негов образ, попада в понятието лични данни, доколкото позволява неговото идентифициране. Събирането и съхраняването на тези данни също съставлява обработване на лични данни съгласно чл. 4, § 2 от Регламента.

В чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на личните данни на физическо лице. За да е законосъобразно обработването на лични данни от администратора на тези данни е необходимо наличието на една от следните хипотези:

субектът на данните да е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече цели (б. „а“);

обработването да е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор (б. „б“);

обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора (б. „в“);

обработването да е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (б. „г“);

обработването да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора (б. „д“)

обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете (б. „е“).

Установените в хода на административното производство факти и обстоятелства не обосновават нито една от визираните хипотези. По делото липсват доказателства за дадено съгласие от страна на М. К. - жалбоподателка в административното производство за обработване на личните ѝ данни чрез видеозаснемане. Липсват доказателства за дадено съгласие и от останалите собственици в сградата с режим на етажна собственост ([жилищен адрес]). В чл. 11, ал. 1, т. 10, б. „а“ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС са установени правомощията на Общото събрание на ЕС като орган на управление. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. „а“ от ЗУЕС, Общото събрание приема решение за извършване на разходи, които са необходими за поддържане на общите части. Нормата на чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС определя, че посоченото решение се взема с мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални част от общите части на етажната собственост. Същото мнозинство е определено и в чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗУЕС, на който се позовават оспорващите, за вземане на решение за поставяне на рекламни или технически съоръжения на сградата и т.н. В случая липсва решение на Общото събрание на ЕС на вх. Г на бл. 10 по чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗУЕС за монтиране на техническо съоръжение камера за охрана.

Липсват доказателства и за законосъобразно обработване на личните данни на физическите лица в хипотезата на чл. 6, § 1, б. „б“ - наличието на сключен договор изпълнението на който изисква обработването на лични данни.

По делото не е спорно, че камера № 2 е монтирана с цел охрана на „Заложна къща „БГ-К.“, което налага изследване относно наличието или липсата на условията за законосъобразно обработване на лични данни, установени в чл. 6, § 1, б. „в“ (обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора) и б. „д“ (обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора от Регламента).

Преценката за наличието или липсата на хипотезата на б. „в“ на чл. 6, § 1 от Регламента налага изследване на въпроса наличие ли е необходимост от обработване на лични данни с оглед спазване на законово задължение на администратора. В чл. 6, ал. 2 от Наредбата за дейността на заложените

къщи е посочено, че търговското помещение и оборудването на заложната къща следва да са снабдени с охранителни камери. Това задължение се отнася обаче до търговското помещение на заложната къща, докато камера № 2 не е монтирана в търговското помещение на Заложна къща „БГ-К.“ и не заснема същото, а заснема подстъп към заложната къща, подстъпа към входа на жилищния блок, част от улицата и прилежащия ѝ тротоар.

Предвид липсата на доказателства, несподелима е и тезата на оспорващия, че обработването на лични данни посредством видеозаснемане е в защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (б. „г“).

Като абсолютно неприложима в конкретния случай следва да приеме хипотезата на чл. 6, § 1, б. „д“ от Регламента, доколкото администраторът не е субект на товарен със задачи от обществен интерес или официални правомощия.

Все с оглед местоположението на камера № 2 и нейния обхват не следва да се приеме, че обработването на получените от нея данни попада в хипотезата на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламента. Безспорно същата служи за целите на легитимните интереси на администратора, а именно: охрана на неговото имущество. На този легитимен интерес на администратора на личните данни обаче се противопоставят личните интереси и основните права и свободи на субектите на данни, а именно: живущите в [жилищен адрес] сред които е инициатора на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение. Тези права и интереси са правото на свободно предвижване, забраната за заснемане без съгласие, неприкосновеност на личния живот и т.н. Наличието на личностен конфликт между управителя на Заложна къща „БГ-К.“ и М. К. и нейното семейство, за което са налице данни в производството, не обосновава легитимен интерес на заложната къща да заснема всички живущи във входа.

Изложеното обосновава извод за правилно прилагане на материалния закон в хода на административното производство. Законосъобразно административният орган е приел, че в случая обработването на лични данни чрез видеонаблюдение чрез камера № 2 от администратора Заложна къща „БГ-К.“ е в нарушение на принципите по чл. 5, § 1, б. „б“ и б. „в“ от Регламента, а именно: че обработването на личните данни на субекта следва да се осъществява законосъобразно само при наличието на някое от условията по чл. 6, § 1 от ОРЗД и личните данни, които се обработват следва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите за които се обработват.

С оглед на изложеното, законосъобразно и мотивирано е упражненото от страна на Комисията корективно правомощие по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента да разпорежи на администратора да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органа издал оспорения административен акт на основание чл. 143, ал. 4 от АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ неговият размер следва да бъде определен на 100 лв.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Заложна къща [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Д. против решение № ППН-01-362/2020 г. от 25.02.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „Заложна къща [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Д. да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: